

Vrijwilligers

woensdag 31 oktober 2012

Laatst geupdate op woensdag 31 oktober 2012

Om een aantal redenen blijf ik op enige afstand van verenigingen, clubs, groepjes en dergelijke. Een daarvan is heel persoonlijk. Ik houd namelijk niet echt van clubs. En vooral niet van hun recepties. Maar dat terzijde. De enige club waar ik goed mee kan leven, is mijn gezin. Verder zit ik het liefst thuis op de bank en dan lees ik een krant, tijdschrift, boek of ik luister naar muziek. Of ik voer een gesprek met mijn lieve L.. Of ik schrijf een stukje.

Toch, ik ben lid van een politieke partij en ik ben raadslid omdat ik vind dat ik iets terug moet doen voor de samenleving die ook zo veel voor mij doet. En voordat ik raadslid was en nog elders woonde, ben ik maatschappelijk behoorlijk actief geweest. In allerlei besturen en ook als actief lid van clubs. Tegen mijn aard in – dus – en niet altijd met het grootste plezier, maar toch. Ik vind dat verder niet bijzonder. Veel mensen doen vrijwilligerswerk en kennen de ups en downs daarvan. En daarbij, ben je vrijwilliger in een vereniging dan is er gelukkig altijd het bestuur dat je namens de leden vertelt hoe waardevol je bent. En dat je voluit stimuleert om je ook op minder goede momenten te blijven inzetten voor je kluppie.

We leven in lastige tijden. Het geld klotst niet langer tegen de plinten en iedereen moet een stapje en soms zelfs een stap terugdoen. Dat besef leeft breed in Nederland en de meeste mensen willen die stap ook wel zetten. Het kan zijn dat je met minder geld hetzelfde of minder kunt doen of dat je meer en vaker zelf de handen uit de mouwen moet steken. Als vereniging. Maar, als ik nu lid was van het bestuur van een vereniging dan wist ik het wel.

Ik zie een vijver en die zit boordevol pan- en hapklare vis. Verenigingen kunnen met een beetje moeite een gouden tijd tegemoet gaan als het om vrijwilligers gaat. Om mij heen zie ik steeds meer leeftijdgenoten afzwaaien uit hun arbeidzaam leven. En er zijn er veel van, mensen van mijn leeftijd. En die krijgen allemaal een flinke schuif vrije tijd in te vullen. Ze zijn doorgaans behoorlijk opgeleid, goed in hun vak, nog lekker vies en ze weten van aanpakken. Die moeten je als vereniging kunnen helpen minder afhankelijk te zijn van schaarser wordend overheidsgeld.

Juist in deze lastige tijd kun je als bestuur laten zien hoe sterk je bent.